

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap martius 8^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLET - TÖRTÉNET.

I-ső Ferencz ausztriai császár, magyar 's több országok királya.

Ezen nagy fejedelem, kinek elhunytát nem csak honunk és az ausztriai birodalom hű polgárai, hanem egész Europa gyászolja, kinek mint az europai uralkodók sorában legidősb országglónak számos erényei iránt minden egyéb fejedelmeknek különös tisztelete mutatkozik, 1768-ki febr. 12-én született Florenczban. Atya II-ik Leopold toskanai nagyherczeg, később német csász. és magy. király, anyja Maria Ludovika, III-dik Károly spanyol kir. leánya volt. Nevezetes tettek és számtalan viszonagságok által kijelelt életének kitünőbb pontjai említésével akarjuk e' nagy fejedelemnek emlékét e' lapokban is örökíteni. Már 20 éves korában nagy bátyját II-dik József császárt, ki őt mint jövődő uralkodót oldala mellett akará nagy pályájára elkészíteni, 1788-ban a' török háborúba kísérte, sőt következő évben maga vevé által a' hadsereg főkormányát, Laudon vezért választván segédjéül. Nagy bátyja holtá után a' kormány ügyeit vitte, míg fels. atya elérkezék. Ennek elhunytával 1792-ki mart. 1-jén trónusra lépén jun. 6-án Budán magy. királylyá, jul. 14-én Maina-Frankfurtban romai 's német császárrá, aug. 9-én cseh királylyá koronáztaték. Uralkodási idejéből, melly 43 évre terjedett, legalább 30 esztendő't lehet számítani, melly alatt szüntelen háborús villongások foglalák-el terhes gondjait. Ide számíthatjuk az 5 súlyos francia háborút, u. m. 1792—1797, 1799—1801, 1805, 1809, 1812—1815-ben, valamint 1821-ben a' neápolyi békételenek ellenit is. 1804-ki aug. 11-én vevé-fel az ausztriai császár czimét; 1806-ki aug. 6-án a' romai császári birodalom koronájáról lemondott. A' köz békekesség nagyobb erősítésére 1809-ben idősb leányát Ludovikát Napoleon francia császárnak adá hitesül; később 1814-ki octobertől kezdve 1815-ki majusig az europai fejedelmek nagyobb részét Bécsben tartott

congressusban látá maga körül; hasonló fejedelmi gyűlésekre jelent-meg Aachenban (1818), Troppauban (1820), Laybachban (1821), 's Veronában (1822). — 1817-ben fels. (mostani özvegy) hitesevel meglátogató Erdélyt, a' banátot, tót 's horvát országot; 1822-ben a' magyar tengeri vidéket vissza kapcsolá magyar országhoz, mellynek boldogítását mikép viselé szíven bizonyítják számtalan intézetei, jelesen az 1792. 1796. 1802. 1805. 1807—1808. 1811—1812. 1825—1827. 1830. és 1833—1835-ki országgyűlések; a' bácsi Ferencz-csatorna, az ifiúság tanításában foglalatoskodó Benedictinus, Praemonstratensis, és Cisterciták szerzeteseinek honunkba (1802) vissza hozatása, a' váci siketnémák, Bécsben, a' prot. theologiai, Ludovicea katonaintézet, a' keszthelyi Georgicon, casinók, lófuttatás, állat-teny észtő társaság megerősítése 's a' t. A' tudomány és magyar litteratura egy fejedelem alatt se volt a' virágzásnak ama pontján honunkban, mellyre fels. pártfogása mellett jutott. A' Széchényi országos könyvtár 's nemzeti muzeum, tudós magyar társaság, több rendbeli magyar hirlapjaink 's folyóirataink ő alatta jutottak létre. Mind ezek, valamint a' kereskedést előmozdító intézetek, gőzhajózás, komáromi hajóbiztosítás, Duna-szabályozás 's a' t. nevezetes epochát képzettek magyar hazánkra nézve. 'S mit nem várhattunk még a' készülébe indult sok jeles szándékok felől, mellyeknek azonban létesítése előtt alattvalóinak kesergő gyászára elszóllítá őt a' végzet a' csendes örök életre. Febr. 24-én t. i. veszélyes tüdő-gyulladásba esván minden orvosi segedelem daczára mart. 2-ikára szolgáló éjjel három fertály egyre berekeszté földi pályáját, életének 67-ik évében. Arczképét örök emlékül, tiszteletül, 's hálaul mai lapjainkhoz mellékelve közöljük. — Négy hitese volt: Erzsébet, Fridrich Eugen würtembergi herceg leánya † 1790-ki febr. 16. — Maria Therezia, I-ső Ferdinand neapoli kir. leánya † 1807-ki apr. 13-án. — Maria Ludovica Beatrix Ferdinand ausztriai főherceg és modenai hg leánya † 1816-ki apr. 7-én. — Karolina Augusta Maximilian bajor kir. leánya. Élő gyermekei csak 2-dik hitesétől maradtak.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Egy nap Scott-Walterral.

Egy vagy két esztendővel az előtt, hogy Sir Walter magát a' Waverley-novellák szerzőjének nyilvánította, szerencsém volt Jedburghban egy egész napot társaságában tölteni. Dél előtt vele 's néhány ifiú emberrel valamely nemes emberhez mentem látogatóba, ki ama régi kastélyban lakott, melyben hajdan Stuart Maria a' szerencsétlen szép királyné több napig betegen feküdt, 's hol még néhány igen nevezetes régiségeket is lehetett látni. Scott a' kastély birtokosát nem ismerte ugyan személyesen, hanem hírből a' legnemesebb characterű férjfiúnak hallá, ki néhány esztendő előtt igen érezhető károkat szenvedvén magát a' társaságoktól egészen elvoná, hogy életét csak övéinek barátságos körében töltené. Mindazáltal, midőn hallá, hogy Scott a' környékben volna, őt mindannyi barátival együtt meghívá azon szobának megtekintésére, mely a' szép királynénak ottani vesztéglése által történeti jelentőséget kapott, 's melyben a' fenn említett ereklyék tartattak.

Midőn a' kőlépcsőn fellépdelénk, mely a' régies épület fő szobájához vezet, egészen egyszerűn, de érzékeny kifejezéssel felszólalt a' költő: „Szegény Maria! te is lépdeltél e' lépcsőken!“ És midőn a' távulasb kicsin szobában voltunk, melyben amaz betegen feküdt, azon érzés szállá-meg, a' mint gondolom, melyet „a' az a' p' a' t“ című munkának érzékeny lelkes szerzőjétől várhattunk. Az előmutatott régiségek közt Claverhouse pisztolját is láthattuk, mellyel őt a' killicrankie-i teleken azt markába szorítva találták. Én a' (még ekkor) nagy ismeretlent jó szemmel tartám, miképpen ő a' lovagi és vérszomjazó Claverhousetól több mint egy iszonyatos esetben használt fegyvert értői tekintettel vizsgálgatta. Midőn azt birtokosának visszaadta, néhány szóval érinteni kezdé a' zsarnokot, 's annak áldozatjait; de legott félbe szakasztá ezen erőtetett részvétlenséget a' nemes ember, ki neki a' fegyvert, mint látszék már előre feltett szándékból, ismét kezébe adván: „Ne vesse-meg Scott ur — úgy mond — kérésemet, hogy kegyednek e' pisztolt átnyujthassam, mint-hogy museumában az enyimmél érdemesebb helyet fog találni.“ — „Semmi esetre! — volt a' felelet — Én igaz, hogy valami darabja vagyok egy rossz antiquariusnak (régiséggyűjtő), de még is restelem, ha magamat mint valamely koldús kell viselnem.“ — A' nemes ember ismétlé kérését, 's mondá: „Kegyeden kívül senki se őrizze Claverhouse pisztolját, 's a' Sir igen lekötelez, ha tőlem elfogadja.“ — „Isten neki! — viszonzá Scott, kinek vonásaiban önértés, de mondani lehetne büszkeség mutatkozik — én tehát elfogadom kegyednek igen becses ajándékát, de azon feltétel alatt, hogy nem

sokára meg fog látogatni Abbotsfordban, hol egyszersmind láthatja, milly nevezetességim vannak.“ — E' meghívás később beteljesítettett.

Asztal felett vendéglőnénk beszélte, hogy valamely szomszéd-beli fiatal asszonyság egy dühös bikától üzőbe vétetvén csak fáradtsággal menekedett-meg, de jelenleg igen beteg, melly betegséget az ijedtség okozta. „És hihetik az urak? — monda végtére — haja egyszeriben megszürkült, 's ha így tart, nem sokára egészen fehér (ősz) lesz.“ Ez Waltert beszédessé tevé, 's okot nyujta, hogy tőle veleszületett különösen szerencsés módjában nagy számú anecdotákat hallhattunk. Ő társalkodásában a' legvonzóbb és legoktatóbb férjfiú volt, kit csak kívánni lehetett; beszéde értelmes, erőtetlen és pompátlan; de e' mellett bő tartalmú, folyó, felettébb változatos, 's rendkívüli ítéletének, szokatlan tehetségének, 's ritka szívjóságának már akkor is elegendő bizonyossága.

Ki soha nem látta, képzeljen magának egy ruházatjában 's magaviseletében vágytalan (anspruchlos) férjfiút, setét, bokros szemöldökkel, 's husos arczokkal. Képén, azon pillantatokban, midőn magáról leginkább megfeledkezett, szívjóság festődék; máskor beszélgetése alatt képe a' legváltozatosb és legjelentőbb módon eleve-nült-fel; szemöldeinek forgása egészen kimondák érzéseit. Képzel-jetek ehhez még egy kissé pergő hangot, melly beszédének némi-nemű erőt ada, 's akkor önmagatok figyelmezzetek mulattatására, melly mindig legérdekesebb volt akkor, ha így kezdődék: „Ime! itt éppen egy egészen különös történet jut eszembe.“

Midőn az említett történetet az ifiú asszonyságról 's az ijedtség-nek reá hatott következéseit hallaná, ezt monda: „Igen szívesen hiszem, hogy ijedéstől a' hajak megőszülhetnek, sőt ez, mint némelly románokban olvassuk, egy órának rövid elfolyása alatt is megtör-ténhetik. De minthogy éppen a' szilaj bikáról szóllottunk, eszembe jut egy hasonló eset, mellynek Edinburgban magam is voltam tanúja.“

Az ó városból az uj felé indulván, éppen a' sánczon járék, mellyre felhágta'm, hogy néhány pillantatig egy szilaj bikát nézzek-meg, melly ott akolba szorítva a' kegyetlen mészárosoktól egész a' dühösségig ingereltetett. Az aklon kívül álló sokaság lármájával csak még nagyobbította az ingerlett állat vadságát, mellynek végtére nyakába és szarvaira horgot vetének, hogy a' vágóhidra vonják 's ott egyszeriben levágják. Ez a' bikát a' veszettségig fellobbantá. Szemei veszélyt szikráztak, orra lyukaiból marokkal hullott a' hab, 's első lábaival a' földet vagdosá, úgy hogy az szinte házmagos-ságnyira repült a' levegőbe, 's úgy ordított, és bőgött, hogy az em-ber eliszonyodott. Minthogy e' tekintet minden inkább, mint mulat-tató volt, csak hamar onnan el is sieték; de még nem értem a' sáncz

végére, midőn láрма és kiabálás visszatekinteni kényszerite, és ime a' bikát látom már nem messze tőlem egész dühösségével reám törni. Alig volt elég időm, hogy a' bástyára felkaphattam; még most is borzadok, ha eszembe jut, mit kelle itt szemeimnek látni. Azon emberek közt, kik körülöttem legnagyobb veszélyben forgának, egy fiatal asszonyt pillanték-meg veres köpönyegben, melly szint sok állat nem szenvedhet. Ezen asszonyka is a' sáncznak szaladott; de fájdalom! sem ideje sem ereje nem volt arra felugrani; most hátat fordít a' falnak, mintha sorsának szemközt akarna nézni, 's kétségbeesésében gyenge karjait előre nyújtá, noha azok neki annyit használtak, mint töredékeny nádszálak. Gyengéd teste semmi se volt azon kemény erő ellen, melly vas szálakat tördelt szét, 's azon szarvak ellen, mellyek a' bikához hasonló állatot is szurhattak volna keresztül. A' bika, mint mondám, egyenesen a' fiatal asszonyra rohant; merőn odaszegezett szemekkel futott felé, 's célját egy hüvelykkel se hibázta el — —' —

„De nem volt volna csuda, ha a' fiatal asszony sértetlen, sőt megérintetlen kiszabadult volna? — — — És még is úgy történt; mert a' dühös állat olly egyenesen rohant reá, hogy szarvai, az asszonyt mintegy átölelve, mind két oldalról a' falba ütődtek, 's mint-hogy szerfelett hosszúak voltak, az asszony egészen sértetlen maradt. A' kemény fal nem engedett az erős taszításnak, 's az ellenerő a' dühös rohanót vissza lökvén az a' földre zuhant, hogy soha többé fel ne keljen; mert mielőtt ideje lehetett azt cselekedni, már számos halálos sebekkel keresztül verve élet nélkül feküdt. — Nem tudom, hogy a' fiatal asszony hajával történt-e az említett változás; noha igen hihető, hogy az ijedtség nála is valamelly csudálatos hatást tehetett. Azonban — folytatá Sir Walter szavait — valamelly egészen különös történetet fogok kegyednek elmondani egy ijedésről, melly magamon történt, 's bizonyára adhatna némi felvilágosítást arról, hogy a' szívmegeindulásnak minő ható ereje lehet az ember hajára. Történt, hogy néhány esztendővel ez előtt valamellyik hiven szeretett 's már most haza ment barátommal beutaztam a' felföldet. Egyike volt ő az ősi igaz hiv lelkeknek; egy férjfiú, kinek gazdag tudománya és tiszta fedhetlen erkölce vala; mert ama szerencsés sorsom volt, hogy mindig olly barátim voltak, kiktől tanulnom lehetett, úgy hogy a' kincs, mellyet magamnak gyűjték, nem megvető ráadást nyert mindig 's mindegyikkel. Ó! most ezen egyesületből már olly sokan kiléptek, kik soha többé nem jönnek vissza, és én különös kedvvel foglalatoskodom a' gondolattal, hogy őket követni, velek egyesülni, talán még is csak legjobb volna! Már mélyen benn voltunk a' sűrűn összeszorult hegyek és meredek bérczek

közt a' felföld egyik legvadabb vidékében. Ott egy természetes barlang találtatik; mi azt látni akartuk; de nem annyira barlang, mint valamelly rettenetes mélység vagy árok-torkolat, melly az ási-tozó szirtekbe süllyed. Ugy látszik, mintha itt hajdan vulkán dű-hösködött volna, melly az idő haladtával láváját kiforrtá már, 's abból a' körül feltűnő szirt-csipkéket alakította volna, (míg végre tüzhelye kiégett és kiürült. Egy iszonyú, messze kitátott barlang, mellynek szélén az ember állhat, 's fenekére lenézhet.“

(Végzet következik.)

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Nehéz állat. Burnes utazásaiban említést tesz bizonyos állat-ról, mellyet a' Kirgisek „Rass“ beljebb pedig a' népek „Kaschgar“nak neveznek. Ezen állat nagyobb a' tehénnél, de a' lónál kisebb; színe fehér, lecsüggő hosszú szőre van álla alatt; szarvai pedig mód nélkül nagyok 's olly nehezek, hogy egy ember képtelen azokat felemelni. Ha ezen szarvak a' pusztán fekvé maradnak, sokszor megtörténik, hogy a' rókák benne kölykeznek. A' Kirgisek igen szeretik a' Rass husát, 's az állatot nyilakkal ejtik-el. Különben igen hideg éghajlatot szeret, és szakállát nézve a' kecske fajához látszatik tartozni. Két ló szükséges arra, hogy egy közönséges Rassnak husát elvihesse.

Száz esztendő's személyek Belgiumban. Január 21-kén 1831-ben belga országban 12 és Luxemburgban 4 személy élt, kik a' 100-ik esztendőt el vagy megérték; ezek közül 8 férfit és 8 asszony volt. Hároma e' férjfiaknak még házasságban él, a' többi özvegy; a' nőtelenek közül senki sem érte-el a' 100-ik esztendőt e' királyságban. Az eredeti közleményben még néhány közelebbi körülmények is említetnek, mellyek nem lesznek érdektelenek; p. o. De blok Baseleban keleti Flandriából 100 eszt. 11 hónapos jó egészségben volt. Hart-nagel özvegy asszony Echternachban Luxemburgból 1720-ban majus 3-kán született, férjhez ment 26 esztendő's korában, 's 50 esztend. volt, midőn férjét az oczakowi ütközetben elveszté. Ő most 111 esztendő's és jó egészséggel bír. Kohl Katalin Bonsban, Luxemburgból, 101 esztendő's, türeható egészségu; Duj et egy Hampteauban lakozó napszámos igen egészséges és ép erejű ember. — Engelsdurfbán Bexend nevű erdősz még 104 esztendő's korában se testi se lelki gyengeségeket nem érzett magán, 's még halála előtt, melly 1831-ki mártius 7-kén történt, mindennap a' szabadon sétálással erősíté izmait. Scheepors nevű özvegyasszony Haarban Limburgból 101 esztendő's, megvakult, de más-ként egészséges; van jószága is. — Wagner Mahlmont, 's egy Beau-fait Marie nevű gazdasszony, mind a' ketten Namürből, 101 esztendőt értek-el és soha se voltak betegek. Crespin nevű özvegy assz. ugyan Namürből 101 eszt. megvakult, más-ként egészséges, 17 gyermeknek volt anyja, de egyik mind elvesztette őket. Ugyan Namüriben Cozenne-ben lakik egy 100 esztendő's Can oite nevű napszámos, ki még napon-ként elvégzi ház körüli dolgait 's életében csak egyszer 1829-ben volt kis egészségbeli változása. A' következő hat személy mind Hennegauból

való. Thomas nevű özvegy assz. Lersben 101 eszt. 7 hónapos, teljes egészségben van 's tulajdonából él; a' 102 esztendő szabó Darcourt is egészséges, de felette szegény; Frasnésban lakozó fonászszoney Sourdiauloart igen gyenge 's egészségtelen. Colin földmivelő Blarengniesben elveszté ugyan hallását, szemei is gyengék, de másként egészséges, 's igen jól emlékezik gyermekkori éveire, és hosszú pályáján tapasztalt történetek nagy számára. Hassin napszámos Waugeniesben 100 esztendő, házas, még naponként dolgozik kertjében, 's abba a' ganéjt minden más segedelem nélkül maga hordja targonczán. Az öreg és szegény Robert, Thoncurtban, egyik leányánál élődik; ő 103 esztendő, 's legnevezetesebb benne az, hogy a' jelenkor ellen — nem panaszkodik. — Kiviláglik a' közleményből, hogy Luxemburgban, hol csak 1,100,000 lakos számláltatik 14, 's az ország egyéb részeiben, mellyek három milliót számlálnak, csak 2 személy érte-el vagy haladta-meg a' századik esztendőt.

K Ü L Ö N F É L E.

A' k i g y ó g y u l t i t t a s. A' tenger csendes volt, 's a' tikkasztó melegség feltüzeltte bennünk a' fürdés vágyát a' Congo-melléki tengerben: de egy gondolat az itt tanyázó czápa-halakra elég volt vágyunknak lecsillapítására. Azonban egy Campbell nevű ittas rabszolga minden ellenzés mellett is a' hullámok közé szökött. Alig távozott hajónktól, midőn feléje rohanó iszonyú kaimant vevénk észre. Campbell halálát már bizonyosnak tartottuk. Többen közülünk csöket ragadtak, de a' kilőtt golyók úgy peregetek-le a' szörnyetegnek kemény héjáról, mint jég-szemek a' cserép-fedélről. E' pillanatban csónakot is küldénk a' szerencsétlennek segedelmére, ki a' csődurranások által figyelmeztetvén a' fenyegető veszélyre 's látván a' szörnyeteget feléje törtetni, a' part felé sietett, melly bokros és nádas volt. Alig közelodott ide, midőn a' nádasból hirtelen egy tigris rohan-ki azon perczen, midőn éppen már torkát tátotta-ki a' kaiman prédája elkapására. Ez Campbellt kiszabadítá a' veszedelemből; mert a' tigris igen magosan ugorván a' szerencsétlenül keresztül egyenesen a' kaimanra esett. Most a' két állat közt harcz támadt; a' tigris híjába törekedvén a' kajman héjjait fogai-val szétszaggatni csak hamar vérevel a' tengert veresre festé. Végre őt a' kajman erősen szorítá a' víz alá, 's meg is ölé. Erre mindketten eltűntek, 's mi a' tengeri szörnyeteget többé nem láttuk. Ez alatt csónakunk elérte Campbellt, ki sokáig nem tudott egy szót is ejteni, bár a' halálos veszélynek elenyészte ismét helyre hozta eszméjét. Mihelyt azonban hajókra érkezett, térdre omolva adott halát az Istennek élete megmentéséért. Ezen időtől fogva nem volt többé ittas. K. S.

S o k f é l e b a r á t o k. A' barátság többnyire körülményektől függ; 's minthogy ezek az emberi életben igen változók, ugy a' barátok is külöfélék. Vannak igazán hívek, 's ezek legfőbb javai létünknek; mert a' sivatag magányt is éden né változtatják. Vannak fél-barátok, kik az unalmat félíg meddig üzik-el; illyeket vásárolhatsz, csak pénzded legyen: mert a' pénz ezekre különös vonzó erővel hat. Vannak ál-barátok is, 's ezek ama szörnyek, mellyek az emberi boldogságot szentségtelenül tiporják, 's ennek tisztos romjain ön szerencséjeket vágynak alapítani.

B a. Váczirol.

Hosszú szó. Nincs nyelv a' világon, mellynek hosszabb szavai volnának, mint a' mexikóinak. Így például ezen szó „Amatlacuilulilquiteatlaxthahuilli“ azon bérnek neve, mellyet olly szolgának, követnek 's a' t. adnak, ki olyan levelet hoz, mellyre symbolikai bélyegekkal valamelly ujság közöltetik.

J E L E S M O N D Á S.

Nagyra vágyóhoz.

E' kicsiny életben mit kívánsz nagy palotákat?

Könnyebb kis házból sirba lehajtni fejed!

Vitkovics után L. Amália.

Életünk képe.

Éltünk egy szinpad. Csel a' függöny, diszlete színlés.

Játszi színészi ezek: Bölcs, Buta, Kapzsi, Szegény.

Fő szerepek: Dicsvágy, Kívárat, Tetszeni tudás;

Kettő a' kisebb: nagy kebel és szerelem.

Nagy ritkán lép-fel szerepébe' valódi barátság;

Leghíresb játszó: a' Ravasz és Hitető.

A' sügó tisztét ám rosszul végezi szívünk;

A' végső jelenet furcsa mi — néma halál.

Ba. Váczról.

A' tiszta lélekismeret mennyei érzés, melly boldog napokban kimondhatlan bájt von minden körül, viszontagságokban pedig, ha setétre borul az idő, 's létünk minden kellemi és hiveknek vélt jó akaróink sora utóóig elpártol, olly édes meleget önt lelkünkbe, melly az élet minden esetei ellen férjfiúi önérzéssel 's elszánással vértéz-fel minket.

Széchenyi Világjából S. Sarolta.

Aphorismák Erdélyből. A' fény ollyan, mint az élő fáról függő jégcsap: a' nyugalom, mint az elrejtett gyümölcs.

A' nap a' világnak ama nagy ásványos forrása, mellyből minden utazásbeli fáradozás nélkül mindenhol és minden órán merithetni.

Tizszeri vadászat nem olly lankasztó, mint valamelly eszelősnek egy órai mulattatása.

iffj. Thoroczky László.

S z ó r e j t v é n y.

1) Hab betűmnek első háрма

Megölte Venus kedvesét;

Négye bölcs; és nagy nevét ma

E' nagy világba szórta szét.

Nincs, akármiként egyed bár,

Két utóó nélkül a' kár.

Márkli József.

2) Bár e' világ pompás léte

Én belőlem eredett,

Vélem még is senki ebben

Boldog sorsra nem mehet.

Ám ha fejem' nem tekinted,

Hidd-el kedvelsz engemet,

'S kebled vágya ohajtozza

Viszont vonzó szívemet.

N. János Váczról.

3) Míg az egész benned, mondhat'd fővesztve magadról.

F—r János.

Előbbi rejtvény: Rabló.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.